

Deosebirea duhului (Geistesunterscheidung)

**08. 03. 1960
Phoenix, Arizona – SUA
W. M. Branham**

Noi știm sigur că în ziua judecății vom fi puși față-n față cu această generație. Noi ca predicatori, vom fi judecători, și oamenii cărora le-am vorbit vor fi hotărâți pentru locul lor veșnic prin poziția lor față de Cuvîntul pe care l-am adus noi. De aceea Doamne, noi vom fi judecători în ziua aceea pentru sau împotriva acestei generații căreia i-am predicat.

O, Dumnezeule și Tată, noi ne rugăm în Numele lui Isus, nu ne lăsa să spunem un cuvînt greșit. Lasă-ne să fim cu o inimă sinceră și o minte clară, pentru a primi lucrurile Tale, ca apoi să fim în stare după ziua aceasta să fim mai bine înarmați pentru a merge pe diferitele cîmpuri de lucru, deoarece ne-am întîlnit cu Tine. Admite, Doamne. TU să fii propovăduitorul nostru, urechea noastră, limba noastră și gândul nostru. Rugăciunea inimii mele, gândurile mele, tot ce este în mine, în frații și surorile mele, să fie plăcut înaintea Ta, o Doamne, pentru ca noi să fim umpluți cu Duhul Tău și să fim străpunși de prezența Ta aici, ca încăperea — nu clădirea, în care ne aflăm, ci locuința în care trăim — să fie transformată într-un nor de măreție dumnezeiască. Fie ca în această dimineață să plecăm de aici umpluți cu Duhul Sfînt, să fim mai mult ca înainte plini de rîvnă să aducem acest mesaj acestei generații muritoare în care trăim. Ascultă-ne Doamne, și vorbește-ne prin Cuvîntul Tău, căci noi ne rugăm în Numele Fiului Tău și Salvatorului nostru, Isus Hristos. Amin.

Eu vreau să citesc în dimineața aceasta un text biblic pe care îl găsim în Psalmul 105. Eu vreau să citesc numai o parte. Eu văd că mulți dintre voi care vă notați acest text, sînteți predicatori. Este bine să citim Cuvîntul. (La ce oră se încheie serviciul de obicei? Aproximativ la ora douăsprezece, spuneți voi? Mulțumesc.)

*Lăudați pe Domnul, chemați Numele Lui!
Faceți cunoscut printre popoare isprăvile Lui!
Cîntați, cîntați în cinstea Lui!
Vorbiți despre toate minunile Lui!
Făliți-vă cu Numele Lui cel sfînt!
Să se bucure inima celor ce caută pe Domnul!
Alergați la Domnul și la sprijinul Lui,
căutați necurmat Fața Lui!
Aduceți-vă aminte de semnele minunate pe care le-a făcut,
de minunile și de judecățile rostite de gura Lui, sămînță a robului Său
Avraam,
copiii lui Iacov, aleșii Săi!*

*Domnul este Dumnezeuul nostru:
Judecățile Lui se aduc la îndeplinire pe tot pămîntul.
El își aduce aminte totdeauna de legămîntul Lui,
de făgăduințele Lui făcute pentru o mie de neamuri de om,
de legămîntul, pe care l-a încheiat cu Avraam,
și de jurămîntul, pe care l-a făcut lui Isaac;
El l-a făcut lege pentru Iacov,
legămînt veșnic pentru Israel,
zicînd: „Ție îți voi da țara Canaanului ca moștenire,
care v-a căzut la sorț.”*

*Pe atunci ei erau puțini la număr,
foarte puțini la număr, și străini în țară;
mergeau de la un neam la altul,
și de la o împărăție la un alt popor;
dar n-a dat voie nimănui să-i asuprească,
și a pedepsit împărați din pricina lor.
„Nu vă atingeți de unșii Mei, — a zis El —
și nu faceți rău proorocilor Mei!”*

Dumnezeu să binecuvînteze citirea Cuvîntului Său. Eu mi-am notat cîteve texte biblice, la care poate mă voi referi.

Eu mă întreb astăzi, cine va fi următorul președinte. După cum știți, alegerile sînt aproape. Cine va fi pentru următoarea perioadă președinte? Ce

ar fi dacă aş şti? Există numai Unul care ştie, şi acesta este Dumnezeu. Ce ar fi dacă Dumnezeu mi-ar descoperi cine va fi următorul preşedinte, şi eu aş sta aici în Phoenix şi aş prezice că cutare sau cutare va fi următorul preşedinte al Statelor Unite, atunci s-ar anunţa în ziare şi eu aş fi spus adevărul? Ar fi desăvârşit şi s-ar împlini după cum am spus eu. Dar pentru ce ar fi bine? Pentru ce ar fi bun un astfel de lucru? Ziarele ar face-o de cunoscut şi dacă o persoană ar prezice aşa ceva, şi s-ar împlini, atunci toate ziarele şi revistele ar publica aceasta.

Dar voi ştiţi că Dumnezeu nu face astfel de lucruri. Dumnezeu nu foloseşte puterea şi darurile Sale pentru astfel de nechibzuinţe. Indiferent cine devine preşedinte, el va deveni, şi dacă am şti deja de acum, nu ne-ar aduce nici un câştig, nu ne va ajuta cu nimic. De aceea Dumnezeu nu face astfel de lucruri.

Dacă eu aş face o astfel de prezicere şi s-ar împlini, şi ziarele ar fi pline de aceasta, atunci aş primi onoare. Oamenii ar zice: „Ce prooroc mare este fratele Branham! El ne-a prezis cu mult timp înainte cine va fi preşedinte!“ Eu aş fi onorat. Dar Dumnezeu nu este interesat să lucreze pentru onoarea mea sau a unui alt om. EL este interesat să lucreze pentru slava Lui, ceva ce foloseşte.

După cum spune Pavel: „Dacă noi vorbim în limbi şi nu avem tălmăcitor, ce folos ne aduce?“ Ne ajută numai nouă. Dar asta nu este ceea ce vrea Dumnezeu. Dumnezeu vrea ca El singur să fie preamărit. Noi nu trebuie să căutăm numai folosul nostru, ci în tot ceea ce facem să-L onorăm pe Dumnezeu.

De aceea cred, că dacă eu aş şti exact în dimineaţa aceasta cine va deveni preşedinte şi când va fi ales, câte voturi şi toate amănuntele, nu ne-ar folosi la nimic dacă am spune. Pentru mine este cel mai bun lucru să tac, chiar dacă aş şti. Eu nu aş încerca să o public, pentru că nu am nici un motiv. Se va împlini şi nouă ne este indiferent cine va deveni preşedinte.

Dacă Dumnezeu foloseşte darurile Sale, atunci El le foloseşte pentru preamărirea Lui proprie şi pentru întărirea poporului Său, Bisericii Sale, a trupului lui Isus Hristos, şi pentru întemeierea Împărăţiei Sale. Din această cauză El îi dă Bisericii aceste lucruri, de aceea pune El în Biserică învăţători, prooroci, evanghelişti, păstori. Ei slujesc pentru zidirea Bisericii şi spre slava lui Dumnezeu. Proorocul nu trebuie să se amestece cu lumea şi să încerce să obţină un cadou ca Balaam sau să profite din aceasta. Dacă el este un prooroc, atunci datoria lui este de a aduce Bisericii descoperirea lui Dumnezeu şi să rămână departe de lucrurile lumii. Totul se întâmplă spre slava

lui Dumnezeu.

Eu cred că pentru noi predicatorii este bine să rămînem credincioși în slujba noastră față de lucrurile care se întîmplă astăzi în lume. Dumnezeu ne-a poruncit să cercetăm duhurile și să deosebim. Eu cred că aceasta este o lecție mare pentru Biserica de astăzi, să cercetezi duhul fiecărui lucru, să ai deosebirea duhurilor. Eu mă gîndesc că noi nu ar trebui să judecăm pe nimeni pe baza apartenenței lui la o denominațiune sau conform grupării cu care se adună, fie metodiști, baptiști, presbiterieni, penticostali sau altceva. Să nu judecăm niciodată pe cineva pe baza apartenenței lui la o denominațiune. Noi să-l judecăm după duhul pe care îl are — vedeți, după duh. Indiferent dacă el face parte din mișcarea ploii tîrzii sau timpurii, noi nu îl judecăm după aceasta, ci după duhul lui. Noi vrem să deosebim duhurile. Fiți atenți la ceea ce are de gînd cineva, ce vrea să obțină prin darul lui, indiferent cît de mare este.

Eu vreau să-i spun adunării în dimineața aceasta: dacă vă mai aflați în denominațiuni diferite, totuși voi formați împreună Biserica Dumnezeului celui viu. Eu vreau să vă fac clar, că noi de fapt nu sîntem despărțiți. Noi sîntem pietre cu format diferit, dar totul spre slava lui Dumnezeu.

În timpul de astăzi se aud multe despre daruri. Mulți oameni îi judecă pe ceilalți după darurile pe care le au. Eu cred că sînt daruri adevărate. Eu cred că ceea ce vedem că se întîmplă, sînt daruri date de Dumnezeu. Dar dacă noi nu le folosim corect, așa cum vrea Dumnezeu, atunci facem mai multă pagubă cu darurile decît fără ele. Nu demult am spus de pe podium, că eu aș vedea mai cu plăcere dragostea frățească în adunare, decît vindecările sau altceva. Vedeți, noi trebuie să recunoaștem pentru ce sînt aceste lucruri.

Acum, dacă vine un bărbat cu un dar mare, indiferent dacă aparține de denominațiunea noastră sau de alta, să nu-l judecați după denominațiunea de la care vine sau cum este îmbrăcat, ci fiți atenți la ceea ce vrea să obțină prin acest dar, ce gînduri are. Dacă el încearcă să pună influența lui în vigoare, ca să-și facă prin aceasta un nume mare, atunci eu aș avea destulă deosebire a duhurilor ca să recunosc că este pe dos. Indiferent dacă este un învățător mare, puternic, intelectual sau ce daruri are, dacă el nu încearcă să întărească trupul lui Hristos, atunci deosebirea voastră a duhurilor v-ar spune că este pe dos. Nu este important cît de desăvîrșit și de corect pare, este pe dos dacă nu-i slujește trupului lui Hristos.

Poate el are un dar mare de a atrage oamenii prin putere mare intelectuală sau spirituală, poate el încearcă să primească onoare prin darul lui și un

nume mare, astfel încât ceilalți frați să privească înspre el ca înspre o personalitate mare. Asta ar fi pe dos. Poate el vrea să facă ceva ca să-l alunge pe ceilalți, astfel încât să fie numai el și grupul lui pe scenă. Și asta este pe dos.

Dar dacă el are un dar de la Dumnezeu și încearcă să întărească trupul lui Hristos, mie îmi este indiferent cui aparține. Voi nu îl deosebiți pe om, voi deosebiți duhul, viața care este în acest om. Asta ne-a poruncit Dumnezeu. Nici măcar o dată nu ni s-a poruncit să deosebim grupul unui om. Dumnezeu ne-a spus să deosebim ce fel de duh este în om și ce încearcă el să facă, unde vrea să-l conducă duhul în viață. Dacă observăm că încearcă să-i adune pe oameni — nu să-i despartă, ci să-i adune — și să-i aducă la Biserica Dumnezeului celui viu, nu la o denominațiune, ci la o unitate, o unitate în Duhul, atunci este indiferent dacă face parte de mișcarea ploii timpurii sau târzii, duhul și intenția lui este corectă. Și duhul care este în el, indiferent din care mișcare face parte, duhul care este în el încearcă să-i conducă pe oameni înspre Golgota, nu înspre el sau alte lucruri. Dorința lui este de a-i îndruma spre Golgota. Nu-l interesează dacă devine cunoscut sau nu, nici dacă grupul lui propriu îl recunoaște; nu am nimic împotriva, dacă este metodist, presbiterian sau romano-catolic, sau din alte denominațiuni. Ce încearcă el să facă, care este intenția inimii lui? În viața unui om puteți vedea de ce este motivat; dacă este de denominațiunea lui, de el însuși, de lucrurile lumești sau să-și facă un nume mare și să spună: „Eu am prezis asta și asta. S-a întâmplat exact.“ Voi vedeți, că aceasta este pe dos. Dar dacă el încearcă să folosească ceea ce i-a dat Dumnezeu ca învățător, prooroc sau văzător ...

Un prooroc noutestamentar este un predicator. Asta o știm cu toții. Fiecare predicator este un prooroc, un prooroc noutestamentar, dacă el proorocește și predică; nu pentru onoarea lui și pentru a-și face un nume mare sau să-și întărească organizația lui proprie. El trebuie să facă parte dintr-o adunare. Eu stau aici fără, dar un predicator trebuie să aibe o adunare. Așa este. Fiecare om trebuie să aibe o adunare. Voi trebuie să aveți un loc anumit; nu să fugiți numai încolo și încoace, ci să aveți o adunare la care mergeți, care o numiți adunarea voastră, un loc în care vă dați zeciuiala. Alegeți, dar să nu întrerupeți legătura cu celălalt pentru că nu aparține de grupul vostru. Vedeți, deosebiți duhul lui și vedeți dacă are aceeași țință, și atunci aveți legătură cu el. Voi lucrați pentru o lucrare mare comună, și aceasta este lucrarea lui Hristos. Eu cred că este absolut adevărat.

Fiți atenți, proorocii Vechiului Testament au avut numai un motiv, o dorință,

și aceasta a fost Isus Hristos. Ei au avut numai lucrul acesta pe care au construit Vechiul Testament: venirea lui Mesia. Ei nu s-au dus și au făcut lucruri pentru bani sau onoare. Ei au fost unși de Dumnezeu și au prezis venirea lui Mesia. Bărbații au fost așa de unși de Duhul, astfel încât ei au fost în Duhul și au prezis lucruri de parcă s-ar întâmpla cu ei. Fiți atenți cum au lucrat acești bărbați prin Duhul lui Dumnezeu.

Să privim înspre Moise, proorocul cel mare. Acest bărbat nu avea o dorință proprie. El ar fi putut să fie împăratul Egiptului și lumea ar fi fost la picioarele lui. Dar pentru că slujba de prooroc era în inima lui, el a refuzat să fie numit un fiu al fiicei lui faraon. El s-a hotărât să fie mai bine urmărit și să poarte ocara lui Hristos, prețuind bogățiile cerului mai presus decât bogățiile Egiptului. El a disprețuit slava acestei lumi, luxul și lucrurile pe care le oferă viața. El a privit peste aceste lucruri. El ar fi putut să fie.

Uitați-vă la un predicator de astăzi. Dacă el are botezul cu Duhul Sfânt, atunci el știe că dacă predică Cuvîntul atunci slava lui descrește; el are numai o adunare mică sau stă chiar pe stradă. Dar el știe că ceva arde în inima lui. El vede venirea Domnului. Pe el nu-l interesează dacă are o adunare mică sau mare. Lui îi este indiferent dacă are ceva de mîncare sau nu, dacă are haine bune sau nu. Pe el îl interesează numai un lucru, și aceasta este viața care izvorăște din el. El încearcă să obțină ceva spre slava lui Dumnezeu; și acest bărbat care procedează astfel, va trăi viața Duhului care este în el. Puteți să mă urmăriți? El o va trăi.

Priviți înspre Moise. În toată viața lui s-a desfășurat Duhul lui Hristos, deoarece Hristos era în el. O parte din Hristos era în Moise. Noi vedem că el a fost născut într-un timp de asuprire. În timpul acela copiii au fost uciși ca în timpul lui Isus. Noi vedem că atunci cînd s-a întîmplat, copiii lui Israel au fost așa de neascultători, încît El a fost așa de mînios și i-a spus lui Mosie: „Du-te la o parte și Eu îi voi nimici pe toți și din tine voi face un popor”; și atunci Moise s-a aruncat în drumul judecării lui Dumnezeu și a spus: „Ia-mă pe mine, înainte de a-i lua pe ei.” Cu alte cuvinte: „Înainte de a ajunge la ei, trebuie să treci peste ¼ mine.” Exact asta a făcut Isus Hristos. Dumnezeu i-ar fi nimicit pe toți păcătoșii, pe mine și pe tine, de pe fața pămîntului, dar Hristos s-a aruncat în spărtură. Dumnezeu nu a putut s-o facă, El nu putea trece pe lîngă propriul Său Fiu.

Și Dumnezeu a văzut acest Duh în Moise, judecat și răstignit: „TU nu poți să-i nimicești, Tu trebuie să mă iei mai întîi pe mine.” Vedeți voi Duhul lui Dumnezeu în Moise? El ar fi putut fi faraonul Egiptului, el ar fi putut avea tot

luxul din lume și să fie slăvit, ar fi putut fi un domnitor mare în lumea de atunci, dar el s-a decis să sufere prigoana și necazurile, pentru că el prețuia ocară lui Hristos mai presus decât toate bogățiile Egiptului. Voi vedeți, el însuși s-a aruncat în spărtură. De ce? Era Dumnezeu în Moise care a făcut aceasta. Omul care gîndește normal, intelectual, nu ar face asta niciodată, el ar merge drumul cel mai ușor. De aceea, indiferent cît de fanatic părea Moise, voi vedeți că el era un prooroc adevărat al lui Dumnezeu și a încercat să facă ceva pentru Împărăția lui Dumnezeu.

Cu darul lui mare de proorocie ar fi putut fi un om înțelept, ar fi putut merge în Egipt și să spună: „Eu vă proorocesc asta și asta.“ Prin proorocirea lui ar fi ajuns cunoscut în toată lumea. Dar asta nu era în inima lui. Nu putea să fie în inima lui.

Dacă voi vedeți pe cineva cu un dar mare care încearcă să-și aducă slavă, atunci propria voastră deosebire a duhurilor vă spune că este pe dos. Dar Moise a încercat să facă ceva spre slava Domnului. Indiferent cît de rău a mers, cît de rău arăta sau cît s-a vorbit despre aceasta, Duhul din Moise l-a îndemnat înspre postul lui obligatoriu. Duhul din el.

Priviți înspre Iosif! Cînd a fost născut Iosif, a fost iubit de tatăl său și urît de frații lui, un tablou înspre Hristos. El a fost rudă de sînge cu ei, ei aveau același tată. Motivul pentru care l-au urît frații lui, a fost acela că Dumnezeu l-a ales pentru a fi prooroc, el era un om duhovnicesc, un văzător. Și ei îl urau din cauza aceasta. Dar Iosif nu putea să facă nimic, pentru că Dumnezeu l-a făcut așa.

Observați Duhul lui Dumnezeu în Iosif! Vedeți ce a făcut el. El a procedat ca și Hristos. El a fost urît de frații lui, iubit de tatăl său, pentru că Duhul făcea deosebirea. El era un om duhovnicesc. El vedea viziuni, el tălmăcea visuri. El nu o făcea spre cinstea lui, el o făcea pentru că era ceva în el, și anume Duhul lui Dumnezeu. El nu s-ar fi dus de la sine acolo ca să fie aruncat în groapă și să-i facă tatălui său sărac și bătrîn ani grei de necaz, cînd a fost vîndut pentru aproape 30 de arginți. Apoi a fost scos din groapă și a devenit mîna dreaptă a lui faraon, domnitorul din timpul acela. Și în închisoarea lui era un paharnic și un brutar. Unul era pierdut și celălalt salvat conform proorociei lui din închisoare.

Ați observat cînd a venit Isus, El era iubit de tatăl Său. Tatăl i-a dat lui Iosif o haină în mai multe culori (curcubeul, legămîntul). Și Dumnezeu Tatăl a dat prin Isus, Fiul Său, legămîntul, și frații Lui, iudeii, L-au urît fără motiv. Ei nu aveau nici un motiv ca să-L urască. EL era duhovnicesc și El era Cuvîntul lui

Dumnezeu descoperit. EL a venit pentru a face voia Tatăui; EL a venit pentru a împlini Scriptura; EL a venit să le aducă pacea. Dar ei nu L-au înțeles și L-au urît fără motiv. Ei nu au văzut ce a vrut EL să facă. Ei L-au osîndit pentru că nu era de acord cu ei. Ei ziceau: „EL se înalță, EL se face singur Dumnezeu.“ EL a fost Dumnezeu. Dumnezeu era în EL. Biblia spune că Dumnezeu era în Hristos și s-a descoperit lumii. Domnul slavei a descoperit slava lui Dumnezeu.

Priviți înspre Moise! EL nu a putut să facă nimic în afară de a se pune în spărtură. EL nu a făcut-o din fățarnicie. EL a făcut-o pentru că Dumnezeu era în el. Nici Iosif nu putea face nimic că era așa, pentru că Dumnezeu lucra în el și se făcea de cunoscut prin el. EL nu o făcea pentru onoarea lui.

Dacă preoții aceia ar fi avut deosebirea duhurilor, despre care vă vorbesc în dimineața aceasta! Indiferent de ceea ce povestea lumea despre EL, ei ar fi văzut dacă ar fi privit înspre Cuvîntul Lui și ar fi recunoscut intenția Lui. EL a făcut totul pentru a-L slăvi pe Tatăl. Ei au spus: „O, acest bărbat este un vindecător mare. EL poate să facă aceste lucruri.“ Dar EL a spus: „EU pot să fac numai ce Îmi arată Tatăl. Nu Eu sînt acela care face aceste lucrări. Este Tatăl care locuiește în Mine și care face aceste lucruri.“ EL nu avea pretenția la onoare. În același fel nici un slujitor al lui Dumnezeu nu va avea pretenția pentru onoare. Nici un slujitor al lui Dumnezeu nu va folosi darul lui Dumnezeu pentru a se înălța pe sine, ci intenția lui este să facă ceva pentru slava lui Dumnezeu.

Din aceeași cauză vedeți astăzi același lucru. Noi trebuie să avem deosebirea duhurilor pentru a vedea ce încearcă o persoană să facă. Încearcă el să-L slăvească pe Dumnezeu, sau încearcă să se înalțe pe sine?

Duhul lui Dumnezeu care lucrează într-un om, îl lasă să procedeze ca Dumnezeu. Nu este de mirare că Isus a spus: „Nu este scris în Legea voastră: ‚Eu am zis: «Sînteți dumnezei?»‘ Dacă Legea a numit „dumnezei“, pe aceia, căroră le-a vorbit Cuvîntul lui Dumnezeu, ... cum ziceți voi că hulesc Eu ...? Și aceasta pentru că am zis: ‚Sînt Fiul lui Dumnezeu!’“ Dacă voi vedeți Duhul lui Dumnezeu în Moise, atunci îl vedeți pe Dumnezeu. Moise era în Dumnezeu. Iosif era în Dumnezeu. Proorocii au fost dumnezei. (Ps. 82, 6; Ioan 10, 34). Biblia spune că au fost. Ei au fost dumnezei pentru că s-au predat Duhului lui Dumnezeu și au lucrat pentru preamărirea lui Dumnezeu.

Dacă un om este așa de uns de Duhul — lăsați să vă pătrundă aceasta pînă în inimă — dacă un om este uns de Duhul lui Dumnezeu, atunci Dumnezeu este în obiceiurile lui, procedurile lui și în tot ce face el. Cîteodată

el este judecat greșit.

Priviți înspre David. În Psalmul 22, el strigă: „Dumnezeule! Dumnezeule! Pentru ce M-ai părăsit?” de parcă el, David însuși, ar fi fost acolo. „Toți cei ce Mă văd își bat joc de Mine, își deschid gura, dau din cap.”

El era uns de Dumnezeu, el s-a predat lui Dumnezeu și ungerea era într-o așa măsură peste el când a strigat aceasta prin Duhul lui Dumnezeu, încît dacă cineva ar fi fost în apropiere, ar fi putut să spună: „Vedeți, el crede că cineva își bate joc de el. De ce l-a părăsit Dumnezeu?” Nu era David, era Duhul care striga prin David: „Dumnezeule! Dumnezeule! Pentru ce M-ai părăsit? Mi-au străpuns mîinile și picioarele: toate oasele aș putea să mi le număr.” S-ar fi putut spune: „Auziți-l pe acest fățarnic. Ale cui mîini sînt străpunse? Ale cui picioare sînt străpunse?” Așa vorbesc intelectualii. Dar cineva cu deosebirea duhurilor ar fi știut că era Duhul lui Dumnezeu care vorbea din el. Dacă un om este uns cu Duhul lui Dumnezeu, atunci procedează ca Dumnezeu, și acest procedeu al lui Dumnezeu nu ne va despărți niciodată. Procedeu lui Dumnezeu este de a ne aduna, căci noi sîntem una în Isus Hristos și intenția lui Dumnezeu este să ne adune. „*lubiți-vă unii pe alții!*”

Acești prooroci mari! Noi vedem Duhul lucrînd în ei. Isus i-a numit dumnezei. EL a spus că ei sînt dumnezei. Ei aveau o parte din Duhul lui Dumnezeu, dar cînd a venit Acela, Isus, care era Fiul lui Dumnezeu, peste El a venit Duhul fără măsură, plinătatea vie a dumnezeirii locuia în El, căci El era tabloul desăvîrșit. EL era Dumnezeul slavei, care le-a făcut de cunoscut oamenilor slava lui Dumnezeu. Dumnezeu era în El. Observați viața Lui. EL era tema întregului Vechi Testament. Toți ceilalți prooroci ai Vechiului Testament au vorbit — nu de la ei înșiși, ei au vorbit sub conducerea Duhului lui Dumnezeu care îi lăsa să procedeze ca Dumnezeu, încît au fost numiți dumnezei. Dar după aceea a fost descoperită plinătatea Duhului în Isus Hristos.

Observați-l pe David, cînd a fost pus ca împărat peste Israel și a fost respins de poporul lui, a urcat muntele Măslinilor din nordul Ierusalimului și a privit peste oraș plîngînd, pentru că a fost respins. Ce a fost? A fost Duhul lui Hristos. Cincisute de ani mai tîrziu, Isus, Fiul lui David, ședea pe același munte și privea peste oraș ca împărat respins, strigînd: „Ierusalime, Ierusalime, de cîte ori am vrut să strîng pe copiii tăi (diferitele denominațiuni) cum își strînge găina puii sub aripi, și n-ați vrut! De cîte ori n-aș fi făcut-o!”

Același Duh care era în David și s-a descoperit deplin în Hristos, este

astăzi în Biserică și strigă oamenilor: „De cîte ori am vrut să vă strîng!” Și dacă vedeți despărțirile și dezbinările în adunările frățești și în viața creștinească, cînd unul este împotriva altuia, atunci Duhul lui Dumnezeu strigă în inima voastră împotriva acestor lucruri. Un prooroc adevărat al lui Dumnezeu, un învățător adevărat, are dorința să aducă Biserica la unitatea dragostei, la unitatea în Duhul, recunoscîndu-L pe Dumnezeu; aceasta este dorința lor, indiferent din care denominațiune fac parte. Noi avem deosebirea duhurilor pentru a-l deosebi pe om și să constatăm dacă este Duhul lui Dumnezeu sau nu.

Observați, atunci cînd El a umblat pe pămînt, El mergea în diferite locuri și făcea bine. Acum îmi mai vine ceva în minte. Ați observat ce s-a întîmplat cînd David a fost respins ca împărat? El a părăsit orașul, și un beniamit mic, care ar fi trebuit să fie fratele său, care ar fi trebuit să fie trist pentru că l-au respins, a venit și a aruncat în David cu murdării și și-a bătut joc de el, l-a blestemat în Numele Domnului. Acest beniamit bătrîn l-a blestemat pe împăratul David în Numele Domnului.

Observați cum lucrează Duhul lui Dumnezeu și duhul lui Satana. Voi vedeți, el a fost schilod. Aceasta simbolizează schilodenia spirituală a omului de astăzi, care-și bate joc de Duhul lui Dumnezeu, care se descoperă în Hristos. Era Duhul lui Hristos în David, care a fost respins ca împărat. Și astăzi își bat joc de acei care au primit Duhul Sfînt; se încearcă să se obțină ceva, metodiști, penticostali, presbiterieni, etc. să se aducă la unitate ca trupul lui Hristos. Și cînd văd lucrarea Duhului, spun: „Ah, acesta este un penticostal. Afară cu el! Eu cunosc unul care a fugit cu nevasta altuia. Pe un altul l-am văzut beat. Acela a făcut ceva și celălalt altceva.” Poate este așa, dar ei înșiși sînt atît de vicleni încît pot să-și ascundă faptele. Dar la David era totul descoperit. De ce? El avea Duhul lui Hristos în el. Comandantul a întrebato: „Să-i tai capul acestui cîine, care-l batjocorește pe împăratul meu?”

Vedeți Duhul lui Dumnezeu în David: „Lasă-l în pace, dacă Domnul i-a permis să mă blesteme.” Înțelegeți voi asta? „Lasă-l în pace, Domnul i-a poruncit să mă blesteme.”

Astăzi noi vrem să ridicăm pumnii și să ne luptăm cu ei: „Aruncați-l afară, el nu aparține de noi.”

„Lăsați-l în pace, Domnul i-a poruncit să mă blesteme.” Acest schilod a fugit după el și a aruncat în David cu murdării. Așa fac ei astăzi cu Duhul lui Hristos. „Ei sînt niște sfinți cu care nu se întîmplă nimic. Nu este nimic cu vindecarea divină. Nu există înger. Nu există prooroci. Zilele minunilor au

trecut.“ Ei aruncă cu noroi. Dar lăsați-i în pace. Căci atunci cînd David s-a întors la putere, Aleluiah, cînd s-a întors ca împărat peste Israel! Să nu vă faceți griji, acest Isus, al cărui Duh Îl avem noi astăzi, Își va face partea lui și se va întoarce într-un trup fizic la a doua venire a Lui în măreție, putere și maiestate.

Și atunci batjocoritorul a căzut cu fața la pămînt și l-a implorat pentru milă. „Lăsați-l în pace!“, spune Duhul lui Hristos în noi. Nu-l aruncați afară din adunare. Lăsați-ne să ne gîndim că aceste lucruri trebuie să se întîmple. Noi trebuie să facem numai un singur lucru: să înaintăm. Dumnezeu a făgăduit că toate lucrurile vor sluji spre binele celor care-L iubesc pe Dumnezeu. Noi trebuie să avem deosebirea duhurilor, să vedem ținta corectă înaintea ochilor. Noi sîntem aici pentru a-l sluji lui Dumnezeu, să avem legături unii cu alții, să mergem în slujba lui Dumnezeu. Dacă un om are o țintă greșită, ce se va întîmpla atunci?

Noi constatăm că Duhul lui Dumnezeu a fost în El. Toți proorocii din vechime au vorbit despre El. Măsura Duhului care era în ei nu le-a slujit lor pentru onoare, ci toți proorocii adevărați L-au vestit pe El, vorbind despre El. Și tot ce au spus ei, s-a împlinit în El. Ceea ce s-a împlinit a dovedit că Duhul lui Dumnezeu locuia în ei. Ce era? Dumnezeu vorbea despre Sine. Dumnezeu se făcea de cunoscut prin proorocii aceștia.

Să nu căutăm slava noastră: „Cine va deveni următorul președinte? Sau cine va fi acesta?“ Dacă vă lovește cineva peste cap și vă zice: „Spune-ne cine te-a lovit, și atunci te vom crede“, asta nu este corect. Se întîmplă spre preamărirea lui Dumnezeu. Nu se întîmplă pentru a face dintr-un frate un bărbat mare și să-l scoatem în afara grupării, astfel încît el să fie cel mai mare bărbat din Phoenix. Nu se întîmplă pentru a face ceva mare din William Branham. Ce trebuie să se întîmple prin aceasta? Nu se întîmplă pentru a face din Oral Roberts sau Billy Graham ceva mare. Se întîmplă în inimi; noi vrem să facem ceva pentru Împărăția lui Dumnezeu. Prin aceasta să fie preamărit Dumnezeu. Toate darurile și celelalte lucruri nu îl fac pe unul mai mare decît celălalt, ci ne conduc la colaborare pentru desăvîrșirea trupului, ne adună ca popor, ca poporul lui Dumnezeu. Dar dacă voi vedeți că ei lucrează împotriva voastră, să nu-i blestemați; lăsați-i în pace. Cineva trebuie să procedeze astfel. Dar așteptați pînă cînd Isus se întoarce înapoi cu putere.

Noi vedem că fiecare prooroc Îl preamărea prin vorbirea lui pe Dumnezeu și pe Mesia care urma să vină. Cînd ei erau în Duh, procedau, vorbeau și trăiau cum a făcut-o Mesia. Dacă aceasta s-a întîmplat de cealaltă parte (a

crucii), înainte de venirea Lui, înseamnă că după venirea Lui, Duhul lui Mesia trebuie să lucreze și mai mult în Biserică astfel încât să iasă la iveală lucrările și viața lui Mesia. Este Duhul lui Dumnezeu.

Deosebiți duhul, dacă este de la Dumnezeu sau nu. Fiți atenți dacă el procedează ca El. Dacă se ridică cineva împotriva voastră și aruncă cu noroi în viața voastră, deși voi știți că sînteți nevinovați, și voi știți că aveți Duhul lui Dumnezeu, să nu încercați să vă despărțiți. Să nu procedați josnic. Să nu-l blestemați. Întăiați cu convingerea că Dumnezeu vă pune la probă pentru a vedea cum reacționați. EL trebuie s-o facă cumva.

Acum cîteva zile, eu cred că a fost în adunarea fratelui Fuller, am amintit de un biciclist din Canada. Toți au crezut că ei îl vor întrece pe acest băiat și că este un moliu, căci el era singurul care nu putea merge fără mîini.

Mie îmi plac acei care se țin cu ambele mîini de cîrmă, de ambele părți ale crucii și spun: „Eu nu am nimic să aduc. Eu vreau să mă țin de cruce, Doamne. Eu nu am școală, eu nu am nimic. Lasă-mă să mă țin de aici și să privesc înspre Tine.”

Ei trebuiau să parcurgă o distanță de lățimea unui picior, pentru a cîștiga o bicicletă de 100 de dolari. Toți acești băieți puteau merge fără mîini în oraș, să cumpere pentru mamele lor și să vină iarăși înapoi fără să atingă ghidonul. Toți au început să fie atenți. Ei nu au fost obișnuiți să țină ghidonul, și treceau peste linie. Dar acest băiat mic a parcurs toată distanța, ținea ghidonul strîns și a ajuns pînă la capăt. Apoi l-au întrebat: „Cum de ai reușit?” El a răspuns: „Eu pot să vă spun unde ați greșit, băieți. Voi toți puteți merge cu bicicleta mai bine ca mine, dar prin aceasta ați devenit nervoși cînd ați încercat să țineți echilibrul; de aceea ați trecut de linie. Eu nu am dat atenție la aceasta, eu am privit înspre țintă și am rezistat.”

Asta vrem să facem noi. Nu dați atenție acestor lucruri mici. „A făcut acela ceva sau altceva?” Țineți ținta înaintea ochilor și rezistați. Hristos vine iarăși. Fiți atenți la sfîrșit și rămîneți statornici. Nu dați atenție la ce se întîmplă acum. Fiți atenți ce se va întîmpla la sfîrșit, cînd trebuie să stați acolo și să dați socoteală de viața voastră.

David nu a dat atenție acestui beniamit, care a aruncat cu noroi. El era schilod. El nu i-a dat atenție. El nu i-a dat poruncă nici celui cu arma ca să-l lovească: „Lasă-l în pace, Dumnezeu i-a poruncit să mă blesteme. Dumnezeu i-a poruncit, de aceea lasă-l în pace.” David a știut că se va întoarce într-o zi cu putere. Pentru beniamit urma să vină timpul.

Da, așa este. Biserica se va ridica în triumf. Eu am fost trimis numai să mă

rog pentru copiii Lui bolnavi. Mai mult eu nu pot să fac. Oriunde se află și indiferent din ce adunare fac parte. Eu încerc numai să mă rog pentru copiii Lui bolnavi, cu dorința de a folosi darul acesta pentru mărirea Lui. Din cauza aceasta nu am devenit nicăieri membru. Asta este în ordine. Eu vreau ca voi să mă înțelegeți bine, eu cred că în fiecare adunare există creștini adevărați, copiii Lui. EL nu m-a însărcinat niciodată să mă ocup de aceasta. Eu am fost trimis numai să mă rog pentru copiii Lui și să fac aceste lucruri pentru a-L slăvi pe El.

Voi vedeți că tot ce au vorbit Isus și proorocii, trebuia să fie adevărul, deoarece a fost puterea lui Dumnezeu în ei, Dumnezeu însuși a vorbit prin ei despre venirea Lui, pentru preamărirea Lui.

„Cine devine președinte? Cine devine asta sau cealaltă? Vom avea în anul acesta destulă ploaie?” Asta nu este important. Trebuie să se întâmple ceva spre slava lui Dumnezeu, ceva care aduce Biserica în ordine, ceva prin care puterea lui Dumnezeu devine activă; nu să-și facă cineva un nume, ci ca slava lui Dumnezeu să fie descoperită.

Noi vedem că tot ce au spus acești prooroci despre El, s-a împlinit, pentru că El era conținutul Vechiului Testament. Isus, Mesia care urma să vină, a fost așteptat de fiecare prooroc, de la Adam pînă la Maleahi. Fiecare prooroc a vorbit despre venirea Domnului. Fiecare a participat cu partea lui, pentru că erau unși de Dumnezeu. El nu putea vorbi despre altceva.

Noi am fi dorit să avem mai mult timp pentru a vorbi despre aceasta. Observați, tot ceea ce spuneau ei se îplinea. Să observăm unele lucruri pe care le-au prezis proorocii.

„O fecioară va fi însărcinată și va naște un fiu.” S-a împlinit? Sigur. „Numele Lui va fi Emanuil, Domn al păcii, Dumnezeu tare, Părintele (Tatăl) veșnicilor.” Exact asta a fost El: „Părintele veșnicilor.” „Și ‚Tată‘ să nu numiți pe nimeni pe pămînt, pentru că Unul singur este Tatăl vostru.”

Să continuăm. „EL a fost străpuns pentru păcatele noastre, zdrobit pentru fărădelegile noastre. Pedepsa care ne dă pacea, a căzut peste El, și prin rănile Lui sîntem tămăduiți.” Bărbatul care l-a legat pe Domnul în sala de judecată a lui Pilat, nu a recunoscut că Scriptura a spus dinainte că va fi așa. Ei nu aveau deosebirea duhurilor, acești preoți care strigau: „Afară cu El, afară cu El.”

Și cînd El a atîrnat de cruce și a strigat: „Dumnezeul Meu, Dumnezeul Meu, pentru ce M-ai părăsit?”, L-au batjocorit. Ei nu aveau nici o deosebire. Ei nu au putut să deosebească Duhul. Despre aceasta a vorbit David în Psalmul

22, că ei își deschid gura fără să știe ce fac. Așa cum s-a comportat beniamitul cu David. Vedeți, el a crezut că David este pe dos, pentru că el nu a fost de acord când a condus împărăția. El nu a înțeles că în David era Duhul lui Dumnezeu care proceda astfel.

Noi trebuie să deosebim duhul unui om. Ce încearcă el să facă? Ce vrea să obțină? Nu depinde de grupul de care aparține, dacă este un alb, negru sau galben, sau altceva. Trebuie să vedem ce vrea el să obțină în Împărăția lui Dumnezeu. Chiar dacă are alte gânduri decît noi, este în ordine atîta timp cît vrea să facă ceva pentru Împărăția lui Dumnezeu. Deosebiți asta în el. Dacă el este pe dos, dar sincer în inima lui, Dumnezeu îl va lăsa să recunoască, după un timp, cum este corect. Lăsați-l în pace, observați numai ce încearcă el să facă.

Noi vedem că la moartea Lui de pe cruce, El a strigat ceea ce au prezis proorocii despre El: „Mi-au străpuns mîinile și picioarele.“ S-a împlinit. Proorocii au avut dreptate. Ei au vorbit de parcă s-ar fi întîmplat cu ei, dar la cruce a fost descoperit.

„EL a fost pus în numărul celor fărădelege.“ Așa s-a și întîmplat. EL a fost pus în numărul celor fărădelege, mormîntul Lui a fost pus la un loc cu un om bogat. Așa s-a întîmplat. EL a fost pus în mormîntul unui om bogat. „Căci nu-mi vei lăsa sufletul în Locuința morților, și nu vei îngădui ca Sfîntul Tău să vadă putrezirea.“ Sună de parcă David ar fi fost sfîntul. Nu a fost David, a fost Duhul lui Dumnezeu în David, care a spus aceasta. Vedeți, Duhul lui Dumnezeu în omul care a exprimat aceasta.

Poate cineva a spus: „Auziți-l numai pe batjocoritorul acesta!“ Nu a fost el, ci Duhul lui Dumnezeu care striga din el. Vedeți, Duhul lui Dumnezeu se descoperă: „Căci nu-mi vei lăsa sufletul în Locuința morților, și nu vei îngădui ca Sfîntul Tău să vadă putrezirea.“

Fraților, în timp ce ne apropiem de sfîrșit, vreau să mai spun ceva. Timpul nostru trece. Un om despre care vorbește întregul Vechi Testament și despre care vorbesc toți sfinții, proorocii unși de Duhul lui Dumnezeu, și tot ce au spus despre El s-a împlinit literă cu literă, această persoană mare numit Fiul lui Dumnezeu, trebuie să fie în stare să ridice Biserica noutestamentară. Nu credeți și voi așa? EL trebuie să aibe o concepție pentru ridicarea Bisericii noutestamentare.

Vreau să vă fac atenți la Matei 16, unde El coboară la ucenicii Lui și le vorbește. EL spune: „Cine zic oamenii că sînt Eu, Fiul omului?“ Și ei au răspuns: „Unii zic că ești Ioan Botezătorul; alții: Ilie; alții: Ieremia, sau unul

dintre prooroci.”

EL a întrebat: „Dar voi, cine ziceți că sînt?” Simon Petru a zis: „TU ești Hristosul, Fiul Dumnezeului celui viu!” EL a spus: „Ferice de tine, Simone, fiul lui Iona; fiindcă nu carnea și sîngele ți-a descoperit lucrul acesta, ci Tatăl Meu care este în ceruri. Și Eu îți spun: tu ești Petru, și pe această piatră voi zidi Biserica Mea, și porțile Locuinței morților nu o vor birui.” Apoi El a vorbit despre Biserică. Acum fiți foarte atenți, și dacă sînt cumva greșit, atunci fie ca Dumnezeu și voi să mă iertați.

Biserica catolică spune: „Cu această piatră El s-a referit la Petru, și pe Petru a zidit Biserica Sa.” Noi știm că este greșit. Noi protestanții, nu sîntem de acord cu aceasta. Dar noi protestanții spunem: „A fost El însuși, pe care EL a zidit Biserica Sa, pe El însuși.” Dar dacă observați, nici cu aceasta nu sînt de acord. Nu a fost așa. A fost descoperirea duhovnicească a Lui însuși. Carne și sînge, asta înseamnă că voi nu ați învățat într-un seminar, indiferent cît este de bun. Voi nu ați învățat printr-o denominațiune, indiferent cît este de bună. Asta este în ordine, dar carnea și sîngele nu ți-au descoperit aceasta. Nu este o concepție intelectuală, cum se ține un discurs, cum trebuie să te apleci, sau cum să vă comportați aici pe pămînt. Nu este asta. Nu trebuie să fie un lucru mare. Este descoperirea Cuvîntului lui Dumnezeu. EL a fost Cuvîntul. „La început era Cuvîntul, și Cuvîntul era cu Dumnezeu, și Cuvîntul era Dumnezeu. Și Cuvîntul s-a făcut trup, și a locuit printre noi.” Aceasta este descoperirea Cuvîntului lui Dumnezeu.

Duhul din Petru a primit prin descoperire duhovnicească, că El a fost descoperit ca Fiul lui Dumnezeu. Dumnezeu slavei a făcut de cunoscut slava lui Dumnezeu. „... și pe această piatră (descoperirea duhovnicească a Cuvîntului) voi zidi Biserica Mea.” Ce a fost? Dacă proorocii aceștia au fost așa sub ungerea lui Dumnezeu încît au strigat: „Acesta este Fiul lui Dumnezeu”, atunci același Duh poate să descopere (pe partea aceasta a crucii) același lucru. Recunoașteți voia Sa?

„Carnea și sîngele” — voi nu puteți s-o învățați într-un seminar cînd primiți niște titluri. Asta este în ordine. Eu aș dori să am unele, dar totuși nu este aceasta. Voi nu trebuie să le aveți, deși ar fi bine. Rețineți aceasta și vă va fi suficient:

„Nu carnea și sîngele ți-a descoperit lucrul acesta.” Tu nu ai învățat-o la școală, nu ai învățat-o într-o denominațiune. Poate este bine să ai școală sau să aparții de o denominațiune. Asta este o parte din aceasta. Dar oamenii se bazează prea mult pe aceasta și nu mai dau atenție la deosebirea

duhovnicească.

„Nu carnea și sîngele ți-a descoperit lucrul acesta, ci Tatăl Meu care este în ceruri. Și Eu îți spun: tu ești Petru, și pe această piatră voi zidi Biserica Mea, și porțile Locuinței morților nu o vor birui.“ Ele nu o vor putea birui. Asta înseamnă că vor fi împotriva.

Acum observați, împotriva cui sînt porțile Locuinței morților. Ele nu sînt împotriva denominațiunilor. Acestea sînt recunoscute de conducere. Nu este aceasta. Lumea recunoaște denominațiunile noastre, toate. Noi ca și cetățeni americani avem dreptul să formăm o denominațiune; asta este bine, noi prețuim aceasta. Dar nu împotriva acestora sînt porțile Locuinței morților. Ele sînt împotriva descoperirii spirituale, că Hristos este astăzi aici ca același ieri, azi și în veci. Împotriva ei sînt. „... porțile Locuinței morților nu o vor birui.“

Aici aveți deosebirea duhurilor. Indiferent cine este el, este fratele meu atîta timp cît are aceeași țință ca mine. Fie el un prooroc, un păstor, un diacon sau altceva, dacă Dumnezeu îl binecuvîntează într-un fel sau altul, dacă el mă disprețuiește sau indiferent ce face, el este fratele meu. Noi lucrăm pentru aceeași lucrare. Noi lucrăm pentru aceeași Împărăție. El lucrează la aceeași lucrare ca mine. Deosebire duhovnicească, descoperirea duhovnicească a lui Dumnezeu. Vedeți aici, dacă vreți.

În una din ultimele seri am predicat undeva despre tema: „Nu a fost așa la început“. Noi trebuie să ne întoarcem la început, pentru a înțelege corect tema de astăzi. La început Cain, ca intelectual, a construit o biserică (cum spunem noi), asta înseamnă că el a construit un altar, a adus jertfa, s-a rugat, a fost sincer, a adus mulțumire, a dat zeciuiala și a fost în toate religios ca și Abel. Dar Abel (atunci nu a existat încă Biblie) a recunoscut prin descoperire duhovnicească, că nu fructele cîmpului au cauzat păcatul. Ei nu au mîncat mere. Vedeți, descoperirea i-a spus că nu au fost merele și nu fructele au fost cauza alungării. A fost viața, despărțirea de viață; de aceea el a plecat, a adus un miel și l-a jertfit în locul lui prin credință, și aceasta este descoperire duhovnicească. Amin! Descoperirea lui Dumnezeu, i s-a dat descoperire duhovnicească. Nu au fost fructe, nu au fost mere, piersici, prune sau pere. A fost despărțirea de viață, și de aceea el s-a dus și a adus ceva viu pentru jertfă în loc de fructe.

Fructele le puteți mîncă — lucrarea mîinilor voastre. Ceea ce puteți să faceți voi: „Eu merg și construiesc ceva. Eu voi face asta sau cealaltă, sau sprijin asta.“ Poate este bine. El a construit un altar, exact ca și celălalt. Amîndoi au construit altare. Asta a fost bine. Dar depindea de adevărul

duhovnicesc descoperit al lucrării, deoarece Duhul lui Dumnezeu a descoperit-o. „Pe această stîncă, pe stîncă pe care a murit Hristos, stîncă mîntuirii, piatra pe care a murit mielul lui Abel.“ Abel și-a pus mîna pe acest miel mic, și lîna lui albă a fost înmuiată cînd i-a tăiat gîtul cu o piatră; în timpul acela nu exista încă lance. Săracul animal mic a murit, și sîngele curgea peste mîinile lui și a înmuiat lîna cu sînge, în timp ce behăia.

Despre ce a vorbit aceasta? Despre Mielul lui Dumnezeu care a fost respins 4000 de ani mai tîrziu de Biserica Sa. EL a fost numit Beelzebub și drac, așa cum au proorocit proorocii. Ei i-au tăgăduit pe prooroci. El a spus: „Ei sînt numai ca niște pereți văruiți și închid altora drumul.“ Ei nu aveau deosebirea duhurilor și nu au știut că El era Mielul lui Dumnezeu, care trebuia să fie așa și să procedeze astfel, deoarece El împlinea Cuvîntul lui Dumnezeu.

În Biserica umplută cu Duhul Sfînt se împlinește astăzi Cuvîntul lui Dumnezeu în lucrurile pe care le face. Aleluia! De Rusalii, Petru a zis: „Aceasta este! ... este pentru copiii voștri și pentru toți cei ce sînt departe acum, în oricît de mare număr îi va chema Domnul, Dumnezeul meu!“

Aceeași prooroci inspirați au spus că lumina de seară va lumina, că în timpul harului va veni o ploaie timpurie și o ploaie tîrzie. Ce este? Ploaia timpurie este pe cale să cadă și ploaia tîrzie este aproape. Amîndouă se contopesc, și în ploaia timpurie și tîrzie împreună Duhul Sfînt va descoperi cu putere învierea lui Hristos. Aici o aveți. Se contopesc. Harul lui Dumnezeu! EL a spus: „Cum a fost în zilele lui Noe.“ Harul Lui a fost răbdător. Și astăzi este răbdător, o contopire. Aduce împreună norul din timpul vechi și norul timpului de astăzi. Ploaia timpurie a căzut mai întîi; prima ploaia am avut-o, acum se apropie ploaia tîrzie, estul și vestul se întîlnesc. Amîndouă ploile cad în același timp. Vindecarea dumnezeiască se întîmplă și Îngerul lui Dumnezeu descoperă tainele inimii și lasă să se întîmple totul. Se pare că toți copiii adevărați ai lui Dumnezeu înțeleg aceasta. Vedeți voi, Duhul dă descoperirea. Isus a spus că Biserica va fi zidită pe aceasta.

Poate cineva se ridică și spune: „Noi sîntem zidiți pe asta sau cealaltă.“ Să mergem mai departe în Cuvînt. EL a spus în ultima cuvîntare către Biserică: „Duceți-vă în toată lumea și propovăduiți Evanghelia la orice făptură.“ În toată lumea. Cît de departe trebuie să ajungă? În toată lumea. La cîți? Întregii creaturi. „Cine crede și va fi botezat“, nu biserica. „El“ este un pronume personal. „El, cel care crede“, fiecare individ.

Așa cum a amintit David DuPlessis că în Împărăția lui Dumnezeu nu există

nepoți, ci numai copii. Dacă tatăl tău a fost penticostal, și voi veniți aici pentru că el a venit aici și a primit Duhul Sfânt, și te-a adus aici ca nepot, atunci tu ești pe dos! Dumnezeu trebuie să ți se descopere personal.

Nici un om nu poate să-L recunoască pe Isus ca Hristos cu mintea. Nimeni nu poate să-L recunoască pe Isus ca Hristos, numai dacă îi pare rău de păcatele sale și se pocăiește. Nimeni nu-L poate recunoaște pe Isus ca Hristos, numai dacă descoperirea Duhului Sfânt îi face aceasta de cunoscut. „Pe această piatră voi zidi Biserica Mea, și porțile Locuinței morților nu o vor birui.“ Aceasta este descoperirea. Pe aceasta și-a zidit El Biserica.

Cine a făcut aceasta? Petru? Nu, nu, nu! Cine a făcut aceasta? Hristos a spus: „Duhul Sfânt vă va aduce descoperirea lui Dumnezeu. Încă puțin timp, și Eu vă voi părăsi. Și Eu Îl voi ruga pe Tatăl, și El vă va da un alt Mîngîietor, care să rămînă cu voi în veac.“ Așa este? Ce face El în dimineața aceasta? Ce se va întîmpla? „EL vă va arăta lucrurile dinainte.“ Duhul Sfânt care lucrează în Biserică în ultimele zile.

Voi spuneți: „Aleluiah, frate, aceasta este adunarea mea.“

Așteaptă un moment! Isus a zis în Ioan 13, 35: „Prin aceasta vor cunoaște toți că sînteți ucenicii Mei, dacă veți avea dragoste unii pentru alții.“ Dacă noi primim acest adevăr descoperit prin Duhul, că la sfîrșit va veni Împărăția lui Dumnezeu, și noi vedem că proorocii și Isus au vorbit despre aceasta, atunci răspunde același Duh Sfânt în inimile noastre: „Așa este, așa este!“ Ce este? Este adevărul descoperit duhovnicește. Eu îi iubesc pe frații mei, indiferent la care biserică merg, indiferent dacă aparțin de mișcarea ploii timpurii sau tîrzii sau nici unei mișcări a ploii, atîta timp cît aparțin de trupul lui Hristos și sînt lucrători pentru acesta; nu pentru un motiv anume, pentru a se face pe ei înșiși de cunoscut pe pămînt, ci pentru Împărăția lui Dumnezeu și slava venirii Sale, pentru ca venirea Lui care este curînd să fie descoperită și făcută de cunoscut.

În timp ce ne apropiem de sfîrșit, să ne gîndim: „Pe această piatră voi zidi Biserica Mea.“ Exact. Și în Ioan 14, 12 El spune: „Cine crede în Mine, va face și El lucrările pe care le fac Eu.“ Ce fel de lucrări a făcut El, pentru a se proslăvi pe Sine însuși? Voi vă amintiți de Petru. Noi am vorbit deja despre Filip și despre femeia de la fîntînă. Atunci nu se mergea la neamuri, ci era prezis numai pentru ultimele zile. EL a spus: „Cum a fost în zilele Sodomei și Gomorei, așa va fi cînd va veni Fiul omului.“ Pentru lumea care nu înțelege nimic, descoperirea este o taină, dar voi frați scumpi și surori nu sînteți copii întinericului și ai nopții, ci voi sînteți copii luminii și umblați în lumină, așa

cum El este în lumină, și aveți legături unii cu alții în timp ce sîngele lui Isus Hristos, al Fiului lui Dumnezeu, vă curăță de toate păcatele. Acum vedeți, slujitorii Domnului.

În Marcu 16 scrie: „Duceți-vă în toată lumea.” Aici vedem ce fel de Biserică a zidit El. Ultima lui însărcinare sună astfel: „Duceți-vă în toată lumea, și propovăduiți Evanghelia la orice făptură. Cine (acela) va crede și va fi botezat, va fi mîntuit; dar cine nu va crede, va fi osîndit.” Fiți atenți la aceasta: „Cine (acela) va crede și va fi botezat.” EL nu a spus în ce fel, dar noi ne certăm asupra acestui lucru. EL a spus: „Cine va crede și va fi botezat, va fi mîntuit.” Cum vrea să se lase botezat, este treaba lui. Dacă dorești să fii în Împărăția lui Dumnezeu, atunci vino frate. Noi înaintăm în același Duh. Eu îți spun, dacă eu sînt pe dos, atunci va ieși la iveală. Dar inimile noastre, motivele noastre și dorința noastră se îndreaptă înspre Împărăția lui Dumnezeu. Acolo stăm noi și arătăm drumul înspre Golgota.

Aici nu este vorba despre mine sau despre ideile mele. Eu am un frate care nu mănîncă atît de multă prăjitură cu cireșe ca mine, dar totuși sîntem frați. Niciunul nu merge atît de des și cu plăcere la vînătoare sau pescuit ca mine, dar noi sîntem frați. Vedeți voi ce vreau să spun? Eu am părerile mele proprii, dar totuși el rămîne fratele meu, tatăl lui este tatăl meu, familia lui este și familia mea. Aici o aveți! Patriarhii s-au deosebit unul de celălalt, dar ei au avut un tată și aceasta ar fi trebuit să-i aducă în colaborare, dar ei l-au respins pe cel mai important pentru că era duhovnicesc. Recunoașteți voi aceasta, fraților? Vedeți voi despre ce vorbesc eu?

În timp ce închei: „Duceți-vă în toată lumea, și propovăduiți Evanghelia la orice făptură. Cine va crede și va fi botezat, va fi mîntuit. Iată semnele care vor însoți pe cei ce vor crede: în Numele Meu vor scoate draci; vor vorbi în limbi noi.” Ce este? Descoperire duhovnicească. „... vor vorbi în limbi noi; vor lua în mînă șerpi; dacă vor bea ceva de moarte, nu-i va vătăma; își vor pune mîinile peste bolnavi, și bolnavii se vor însănătoșa.” Așa ar trebui să fie Biserica Lui. Proorocii au prezis că Isus Hristos, acesta Unul mare, va zidi o Biserică. Noi vedem că Duhul Lui coboară și ne spune dinainte că Duhul Lui mai face și astăzi aceste lucruri cu poporul Lui.

Vreau să mai spun ceva la sfîrșit. Eu mai am aici cîteva texte biblice, dar acum nu mai avem timp pentru ele. Fiți atenți la aceasta. Fiecare prooroc al Domnului născut din nou, predicator, învățător, văzător, apostol, misionar sau altceva, este stabil în inimă, și el este umplut și uns cu Duhul lui Dumnezeu, indiferent de slujba lui, fie el predicator, învățător, evanghelist, văzător, el o va

face pentru Împărăția lui Dumnezeu. Duhul lui Dumnezeu va vorbi prin omul acesta și va face de cunoscut că este Împărăția lui Dumnezeu.

Ca baptist vă recunosc ca frații mei pe voi, penticostalilor. Voi nu faceți parte din biserica baptistă. Eu am făcut odată parte. Singura biserică de care am aparținut vreodată a fost cea baptistă. Dar asta nu-mi stă în cale. Eu văd că Duhul lui Dumnezeu este cu voi. Eu văd ce încercați să faceți. Eu ca baptist, noi toți, indiferent de care mișcare penticostală aparțineți, am dorința ca noi frații, să recunoaștem că încercăm să fim lucrători pentru aceeași lucrare. Lăsați-ne să avem deosebirea duhurilor.

Vreau să mai remarc ceva înainte de încheiere. Mulți dintre voi sînt bolnavi și slăbiți, mulți au murit deja, sînt morți duhovnicește pentru că nu au deosebirea trupului lui Hristos. Acest trup bolnav pe care-l avem! Fie ca Dumnezeu să ne ajute să avem deosebirea duhovnicească a descoperirii în Împărăția lui Dumnezeu și să avem dragostea lui Dumnezeu în inimile noastre, care a fost revărsată prin Duhul Sfînt, astfel încît să ne deschidem brațele și să spunem: „Noi sîntem frați.” Vedeți voi ce vreau să spun? Și dacă voi aveți un dar mic, să nu-l folosiți pentru a vă zidi ceva pentru voi, ci pentru Împărăția lui Dumnezeu. Lucrați cu toții împreună cu dorința de a ridica lucrarea lui Isus Hristos, deoarece venirea Lui este aproape. Credeți asta?

Îmi pare rău că v-am reținut atît de mult. Fratele David va fi mîine aici pentru a vă învăța din Scriptură. Dar acum să ne ridicăm și să ne aplecăm capetele pentru cîteva clipe. Amin !